

What are the chances? Hoe doctorandi hun tewerkstellingskansen in verschillende sectoren inschatten

Auteurs: Tinneke Van Hecke¹, Lien Wille¹, Katia Levecque¹, Anneleen Mortier¹

¹ ECOOM–Universiteit Gent, Vakgroep Werk, Organisatie en Samenleving

Uit de PhD career survey uitgevoerd door ECOOM-UGent in 2017 blijkt dat doctoraathouders in Vlaanderen verschillende carrièrepaden bewandelen. Sommigen blijven aan de universiteit, maar de overgrote meerderheid stroomt door naar de niet-academische arbeidsmarkt (ECOOM-Brief 25). Op die niet-academische arbeidsmarkt zijn doctoraathouders vooral tewerkgesteld bij privébedrijven die aan Onderzoek & Ontwikkeling (O&O) doen, de overheid, privébedrijven die niet aan O&O doen en onderzoeksinstituten (ECOOM-Brief 42). Een minderheid van de doctoraathouders werkt in het hoger onderwijs buiten de universiteit, een ziekenhuis, de non-profitsector of andere sectoren.

Hoe kijken doctorandi in Vlaanderen naar hun carrière(kansen) na het doctoraat? Hoewel twee op drie doctorandi in Vlaanderen een doctoraat in hun vakgebied als een meerwaarde beschouwen voor toekomstige werkgevers buiten de universiteit (ECOOM-Brief 41), stellen we vast dat slechts vier op tien doctorandi (zeer) tevreden zijn met de carrièrekansen op de niet-academische arbeidsmarkt (ECOOM-Brief 31). Ook wat betreft de academische carrièrekansen noteren we een lage tevredenheid: slechts drie op tien doctorandi zijn (zeer) tevreden (ECOOM-Brief 37).

Zoomen we in op specifieke sectoren van tewerkstelling, dan weten we dat doctorandi in Vlaanderen vooral interesse hebben in de universiteit, de privésector en de overheid als toekomstige werkplek en minder in het hoger onderwijs buiten de universiteit, onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs, de non-profitsector of een ziekenhuis (ECOOM-brief 36). We weten echter nog niet hoe doctorandi hun kansen inschatten om in de specifieke tewerkstellingssectoren aan de slag te gaan na het behalen van hun doctoraat. Daarom beantwoorden we in deze brief de volgende vragen:

1. *Hoe groot schatten doctorandi de kans in dat ze na hun doctoraat in specifieke sectoren zullen werken?*
2. *Verschillen de gepercipieerde tewerkstellingskansen naar gender?*
3. *Verschillen de gepercipieerde tewerkstellingskansen naar doctoraatsfase?*

4. *Verschillen de gepercipieerde tewerkstellingskansen naar wetenschapscluster?*
5. *Verschillen de gepercipieerde tewerkstellingskansen naar nationaliteit?*

Om deze vragen te beantwoorden maken we gebruik van de *Survey of Junior Researchers (SJR)* uit 2018 (zie ECOOM-Brief 17). Deze survey werd georganiseerd door ECOOM-UGent en richtte zich tot alle junior onderzoekers aan de vijf Vlaamse universiteiten. Voor de huidige analyses beperken we ons tot die junior onderzoekers die aan het doctoreren zijn op het moment van de bevraging ($N=3359$).

HOE GROOT SCHATTEN DOCTORANDI DE KANS IN DAT ZE NA HUN DOCTORAAT IN SPECIFIEKE SECTOREN ZULLEN WERKEN?

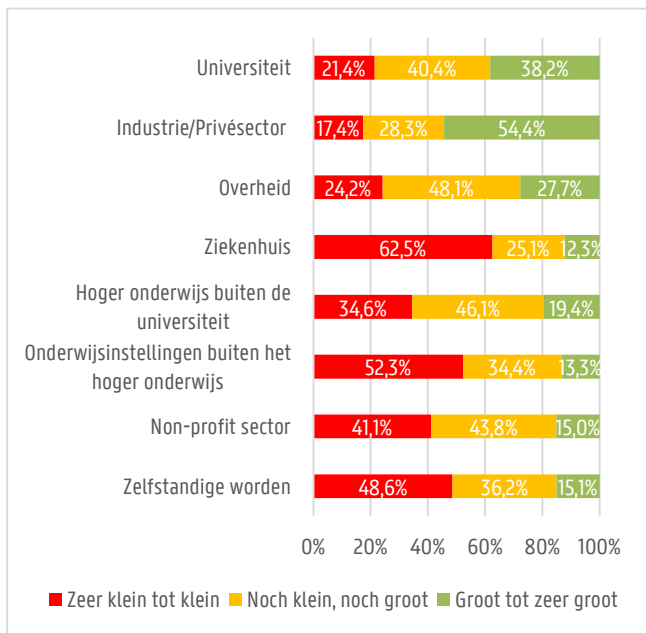
We stelden doctorandi de vraag "Hoe hoog schat u de kans in om in de toekomst in de volgende sectoren (organisaties) te werken?" De antwoordopties waren 'zeer klein tot klein', 'noch klein, noch groot' en 'groot tot zeer groot'. Figuur 1 toont het aandeel doctorandi dat elk van deze antwoordcategorieën aanduidde per sector.

Wanneer we kijken naar de **(zeer) grote** tewerkstellingskansen, dan noteren we dat de helft van de doctorandi de kans (zeer) groot acht om in de industrie/privésector terecht te komen, terwijl 2 op 5 doctorandi denken aan de universiteit te kunnen blijven. Voor de overheid schat 1 op 4 doctorandi de kans om er aan de slag te kunnen gaan als (zeer) groot in. Bij het hoger onderwijs buiten de universiteit gaat het om 1 op 5 doctorandi. Voor de sectoren ziekenhuis, onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs, de non-profitsector en zelfstandige ervaart slechts 1 op 7 à 1 op 8 doctorandi de kans (zeer) groot.

Wat betreft het aandeel doctorandi dat **(zeer) kleine** tewerkstellingskansen percipieert voor elk van de sectoren, zien we het omgekeerde patroon: dit aandeel is het grootst voor de ziekenhuissector (3 op 5) en het kleinst voor de industrie/privésector (1 op 5).

Tot slot stellen we vast dat er voor de meeste sectoren een relatief groot aandeel doctorandi is dat **noch kleine, noch grote** tewerkstellingskansen ervaart. Dit aandeel is het grootst voor de overheid (1 op 2) en het kleinst voor het ziekenhuis (1 op 4).

Figuur 1. Gepercipieerde tewerkstellingskansen bij doctorandi, Vlaanderen 2018 ($N_{\text{universiteit}} = 2975$, $N_{\text{industrie/privésector}} = 2972$, $N_{\text{overheid}} = 2972$, $N_{\text{ziekenhuis}} = 2949$, $N_{\text{hoger onderwijs buiten de universiteit}} = 2952$, $N_{\text{onderwijs buiten hoger onderwijs}} = 2959$, $N_{\text{non-profitsector}} = 2958$, $N_{\text{zelfstandige}} = 2963$)

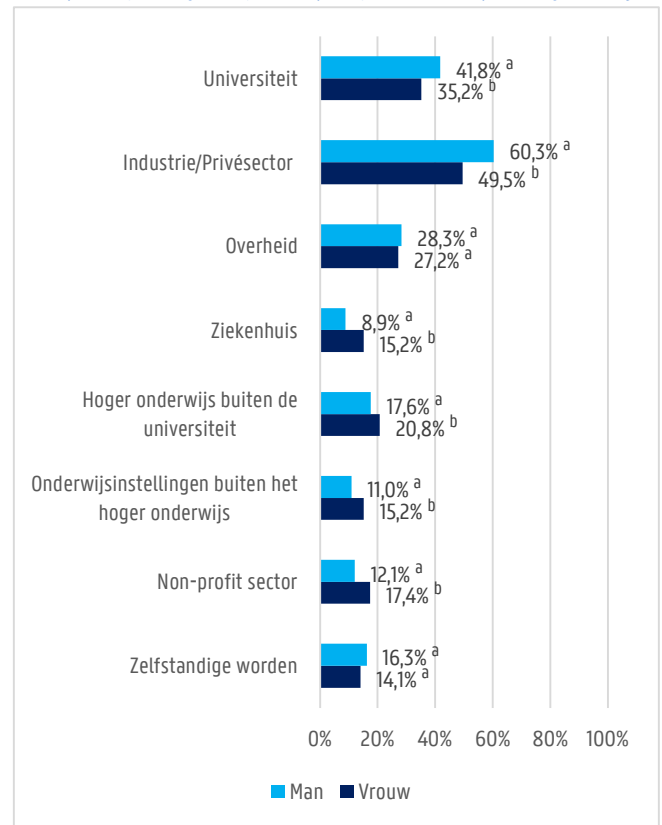
VERSCHILLEN DE GEPERCIPIEERDE TEWERKSTELLINGSKANSEN NAAR GENDER?

Om deze en de volgende onderzoeksvragen te beantwoorden, spreken we over (zeer) grote gepercipieerde tewerkstellingskansen wanneer doctorandi kozen voor de antwoordoptie 'groot tot zeer groot'. Deze groep vergelijken we met de doctorandi die de twee andere antwoordopties selecteerden ('zeer klein tot klein' en 'noch klein, noch groot').

Figuur 2 toont het aandeel mannelijke en vrouwelijke doctorandi dat de kans om in de toekomst in een specifieke sector te werken als (zeer) groot inschat. Zowel voor mannen als vrouwen bestaat de top drie van sectoren met de grootste gepercipieerde tewerkstellingskansen uit (1) de industrie/privésector, (2) de universiteit en (3) de overheid.

We noteren bovendien dat er significant meer mannelijke doctorandi dan vrouwelijke doctorandi een (zeer) grote kans ervaren om in de toekomst aan de *universiteit* of in de *industrie/privésector* te werken. Voor de sectoren *ziekenhuis*, *hoger onderwijs buiten de universiteit*, *onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs* en de *non-profitsector* zijn er significant meer vrouwelijke doctorandi die de kans om er in de toekomst te werken als (zeer) groot inschatten. Mannelijke en vrouwelijke doctorandi verschillen niet in gepercipieerde tewerkstellingskansen voor de sectoren *overheid* en *zelfstandige*.

Figuur 2. Percentage doctorandi dat de kans als groot tot zeer groot inschat per tewerkstellingssector, naar gender, Vlaanderen 2018 ($N_{\text{universiteit}} = 2975$, $N_{\text{industrie/privésector}} = 2972$, $N_{\text{overheid}} = 2972$, $N_{\text{ziekenhuis}} = 2949$, $N_{\text{hoger onderwijs buiten de universiteit}} = 2952$, $N_{\text{onderwijs buiten hoger onderwijs}} = 2959$, $N_{\text{non-profitsector}} = 2958$, $N_{\text{zelfstandige}} = 2963$)

Noot. Significantie op basis van de Chi²-toets. Per sector verschillen de percentages met eenzelfde superscript letter niet significant van elkaar. Bijvoorbeeld, voor de sector overheid staat zowel bij mannen als vrouwen de superscript letter a. Dit betekent dat het percentage mannen dat de kans om in de toekomst binnen de overheid te kunnen werken als (zeer) groot ervaart even groot is als dat percentage vrouwen. Voor de sector universiteit zien we daarentegen een ander superscript bij mannen en vrouwen: mannen hebben de superscript letter a, vrouwen de superscript letter b. Dit betekent dat de twee percentages (zeer) grote gepercipieerde tewerkstellingskansen significant van elkaar verschillen. In dit concrete geval betekent het dat het percentage mannen dat de kans (zeer) groot acht om na hun doctoraat aan de universiteit te kunnen werken groter is dan dat percentage vrouwen.

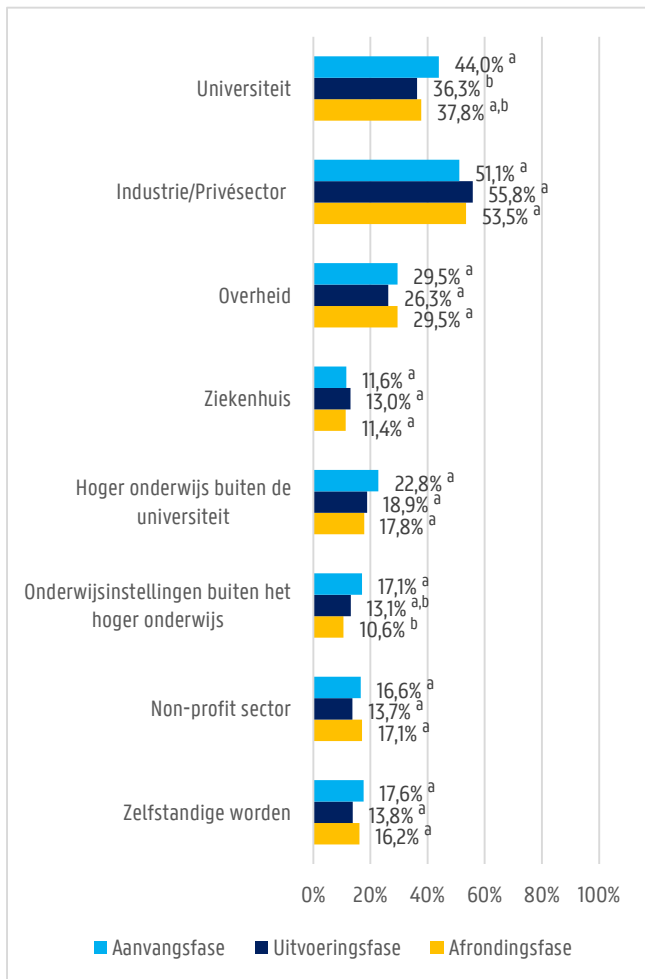
VERSCHILLEN DE GEPERCIPIEERDE TEWERKSTELLINGSKANSEN NAAR DOCTORAATSFASE?

Zouden doctorandi hun tewerkstellingskansen anders inschatten naargelang de fase waarin ze zich bevinden in hun doctoraatstraject? Figuur 3 illustreert dat de top drie van sectoren waarvoor doctorandi de kans (zeer) groot ervaren om er in de toekomst te kunnen werken zowel in de aanvangsfase als in de uitvoeringsfase en afrondingsfase bestaat uit de industrie/privésector, de universiteit en de overheid.

Wanneer we de verschillende fases met elkaar vergelijken, stellen we enkel significante verschillen vast voor de sectoren universiteit en onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs. Post-hoc analyses met een strenger gehanteerd significantieniveau ($p < 0.01$) tonen dat het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot acht om in de toekomst aan de *universiteit* te kunnen blijven werken groter is in de aanvangsfase

dan in de uitvoeringsfase. Bij de sector *onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs* is dit aandeel groter in de aanvangsfase dan in de afrondingsfase. Voor beide sectoren is er geen verschil tussen doctorandi in de uitvoeringsfase en doctorandi in de afrondingsfase.

Figuur 3. Percentage doctorandi dat de kans als groot tot zeer groot inschat per tewerkstellingssector, naar doctoraatsfase, Vlaanderen 2018 ($N_{\text{universiteit}} = 2975$, $N_{\text{industrie/privésector}} = 2972$, $N_{\text{overheid}} = 2972$, $N_{\text{ziekenhuis}} = 2949$, $N_{\text{hoger onderwijs buiten de universiteit}} = 2952$, $N_{\text{onderwijs buiten hoger onderwijs}} = 2959$, $N_{\text{non-profitsector}} = 2958$, $N_{\text{zelfstandige}} = 2963$)

Noot. Significantie op basis van de Chi²-toets en post-hoc vergelijkingen. Per sector zijn de percentages met eenzelfde superscript letter niet significant verschillend van elkaar.

VERSCHILLEN DE GEPERCIPIEERDE TEWERKSTELLINGSKANSEN NAAR WETENSCHAPSCLUSTER?

Figuur 4 geeft het aandeel doctorandi weer dat de kans (zeer) groot inschat om na hun doctoraat in een specifieke sector te kunnen werken, naargelang de wetenschapscluster.

Voor doctorandi in de exacte en toegepaste wetenschappen bestaat de top drie van sectoren met (zeer) grote gepercipieerde tewerkstellingskansen uit (1) de industrie/privésector, (2) de universiteit en (3) de overheid. De top 3 bij doctorandi in de sociale wetenschappen bestaat uit dezelfde drie sectoren, maar de industrie/privésector en de overheid wisselen van plaats. Bij doctorandi

in de biomedische wetenschappen wordt de derde plaats niet ingevuld door de overheid maar door de ziekenhuissector. In de top 3 van doctorandi in de humane wetenschappen tot slot staat de universiteit op 1, de overheid op 2 en het hoger onderwijs buiten de universiteit op 3.

Vergelijken we de wetenschapsclusters met elkaar, dan stellen we vast dat er geen verschillen zijn in gepercipieerde tewerkstellingskansen voor de *universiteit*, maar wel voor alle niet-academische sectoren.

Post-hoc analyses ($p < 0.01$) tonen dat voor de *industrie/privésector* het aandeel doctorandi dat de tewerkstellingskansen als (zeer) groot ervaart het grootst is in de toegepaste wetenschappen, gevolgd door de exacte wetenschappen, de biomedische wetenschappen, de sociale wetenschappen en de humane wetenschappen.

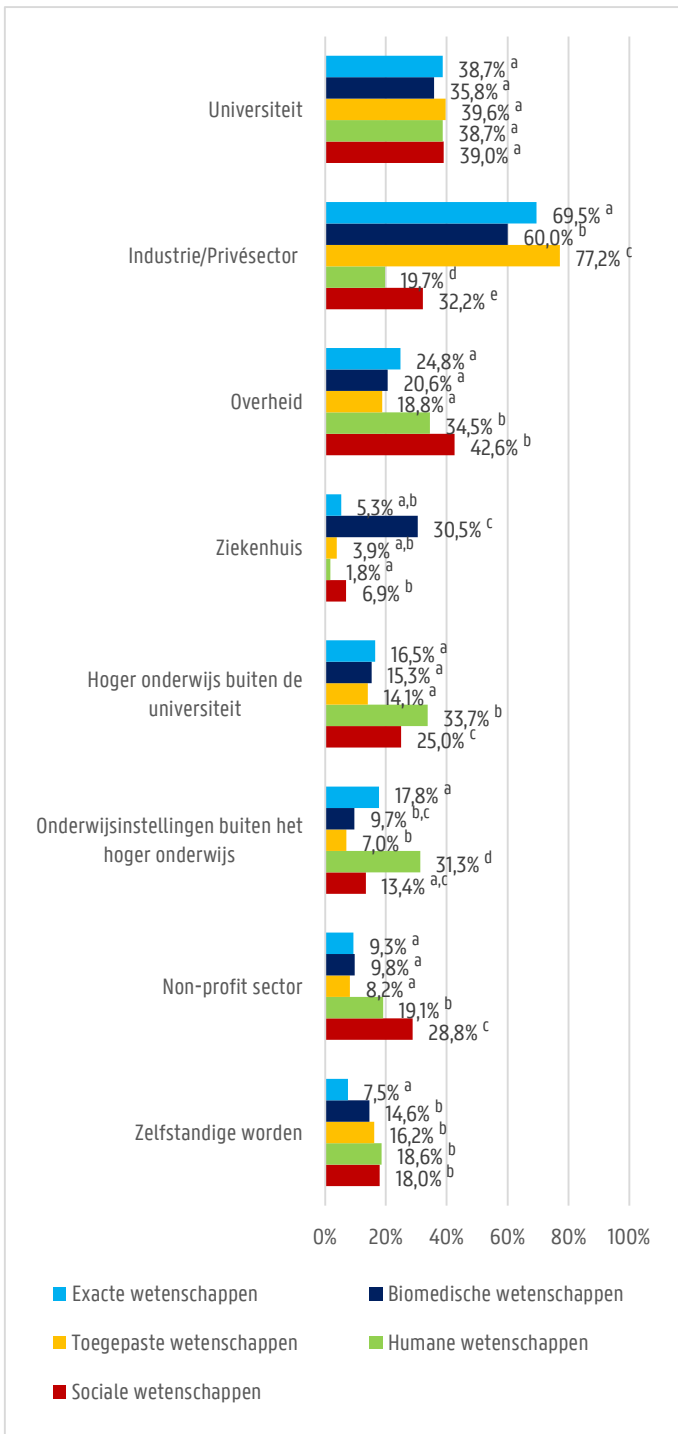
Bij de *overheid*, *het hoger onderwijs buiten de universiteit* en de *non-profitsector* is het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot inschat om in de toekomst in deze sectoren te werken groter in de humane en sociale wetenschappen dan in de exacte, biomedische en toegepaste wetenschappen. Verder is bij de sector hoger onderwijs buiten de universiteit dat aandeel doctorandi groter in de humane wetenschappen dan in de sociale wetenschappen, terwijl het omgekeerde geldt voor de non-profitsector.

Kijken we naar het *ziekenhuis* als sector, dan merken we twee belangrijke verschillen op. Ten eerste is het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot acht om hier in de toekomst te kunnen werken groter in de biomedische wetenschappen dan in de vier andere clusters. Ten tweede is dit aandeel groter bij doctorandi in de sociale wetenschappen dan in de humane wetenschappen.

Voor de *onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs* stellen we drie significante patronen vast. Ten eerste is het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot ervaart om hier in de toekomst te kunnen werken groter in de humane wetenschappen dan in de andere vier wetenschapsclusters. Daarnaast blijkt het aandeel ook groter te zijn bij doctorandi in de sociale wetenschappen dan in de toegepaste wetenschappen. Tot slot blijkt het aandeel doctorandi dat de kans om in het onderwijs buiten het hoger onderwijs aan de slag te gaan als (zeer) groot inschat, groter te zijn in de exacte wetenschappen dan in de biomedische en de toegepaste wetenschappen.

Als laatste stellen we vast dat het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot ervaart om na hun doctoraat als *zelfstandige* aan de slag te gaan kleiner is in de exacte wetenschappen dan in de vier andere wetenschapsclusters.

Figuur 4. Percentage doctorandi dat de kans als groot tot zeer groot inschat per tewerkstellingssector, naar wetenschapscluster, Vlaanderen 2018 ($N_{\text{universiteit}} = 2975$, $N_{\text{industrie/privésector}} = 2972$, $N_{\text{overheid}} = 2972$, $N_{\text{ziekenhuis}} = 2949$, $N_{\text{hoger onderwijs buiten de universiteit}} = 2952$, $N_{\text{onderwijs buiten hoger onderwijs}} = 2959$, $N_{\text{non-profitsector}} = 2958$, $N_{\text{zelfstandige}} = 2963$)

Noot. Significantie op basis van de Chi²-toets en post-hoc vergelijkingen. Per sector zijn de percentages met eenzelfde superscript letter niet significant verschillend van elkaar.

VERSCHILLEN DE GEPERCIPIEERDE TEWERKSTELLINGSKANSEN NAAR NATIONALITEIT?

Schatten Belgische doctorandi de tewerkstellingskansen voor specifieke sectoren anders in dan internationale doctorandi? Figuur 5 toont telkens het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot acht om in de toekomst in een specifieke sector te werken, voor Belgische doctorandi, doctorandi uit EU-28-landen en doctorandi afkomstig uit landen die niet tot de Europese Unie behoren.

De top 3 van sectoren waarvoor doctorandi de kans als (zeer) groot inschatten om er in de toekomst te werken, bestaat ongeacht de nationaliteit uit de universiteit, de industrie/privésector en de overheid. De volgorde van de sectoren verschilt wel van elkaar. Voor Belgische doctorandi is de top 3 als volgt: (1) industrie/privésector, (2) overheid en (3) universiteit. Bij doctorandi uit EU-28-landen wisselen de universiteit en de overheid van plaats. Kijken we naar doctorandi die afkomstig zijn uit landen buiten de Europese Unie, dan is de volgorde: (1) de universiteit, (2) de industrie/privésector en (3) de overheid.

Wanneer we de nationaliteiten met elkaar vergelijken, stellen we vast dat er geen verschillen zijn voor de sectoren *overheid* en *onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs*. Voor alle andere sectoren zijn er wel verschillen.

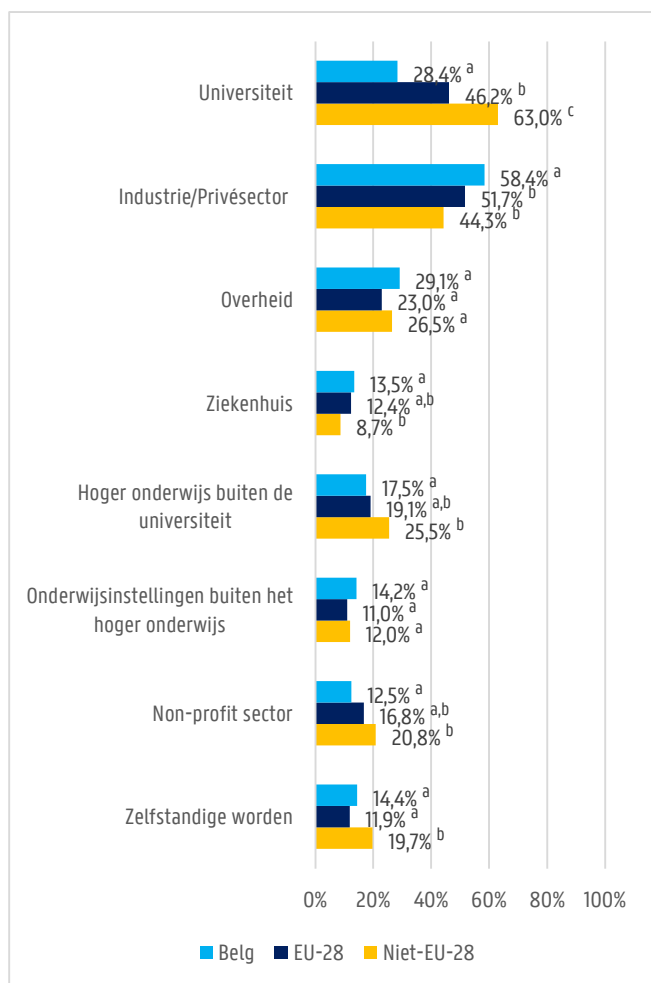
Post-hoc analyses ($p < 0.01$) tonen dat het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot inschat om in de toekomst aan de *universiteit* te kunnen blijven werken groter is voor doctorandi uit landen buiten de EU-28 dan voor doctorandi uit EU-28-landen, wat op zijn beurt groter is dan dat aandeel Belgische doctorandi.

Voor de *industrie/privésector* noteren we dat het aandeel doctorandi dat hiervoor (zeer) grote tewerkstellingskansen percipieert groter is bij Belgische doctorandi dan bij internationale doctorandi.

Voor de sectoren *ziekenhuis*, *hoger onderwijs buiten de universiteit* en de *non-profitsector* stellen we telkens een significant verschil vast tussen Belgische doctorandi en doctorandi afkomstig uit landen buiten de EU-28. Voor de ziekenhuissector is het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot inschat hier te zullen werken groter voor Belgische doctorandi dan voor doctorandi uit landen buiten de EU-28. Voor het hoger onderwijs buiten de universiteit en de non-profitsector is het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot ervaart groter voor doctorandi die afkomstig zijn uit landen die niet tot de Europese Unie behoren dan voor Belgische doctorandi.

Het aandeel doctorandi dat de kans (zeer) groot acht in de toekomst als *zelfstandige* te kunnen werken is groter bij doctorandi uit landen buiten de Europese Unie dan voor doctorandi uit België of EU-28-landen.

Figuur 5. Percentage doctorandi dat de kans als groot tot zeer groot inschat per tewerkstellingssector, naar nationaliteit, Vlaanderen 2018 ($N_{\text{universiteit}} = 2952$, $N_{\text{industrie/privésector}} = 2949$, $N_{\text{overheid}} = 2949$, $N_{\text{ziekenhuis}} = 2926$, $N_{\text{hoger onderwijs buiten de universiteit}} = 2929$, $N_{\text{onderwijs buiten hoger onderwijs}} = 2937$, $N_{\text{non-profitsector}} = 2935$, $N_{\text{zelfstandige}} = 2940$)

Noot. Significantie op basis van de Chi²-toets en post-hoc vergelijkingen. Per sector zijn de percentages met eenzelfde superscript letter niet significant verschillend van elkaar.

DISCUSSIE

Het doel van deze brief was de gepercipieerde tewerkstellingskansen in kaart te brengen voor acht sectoren, met name de universiteit, de industrie/privésector, de overheid, het ziekenhuis, het hoger onderwijs buiten de universiteit, onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs, de non-profitsector en zelfstandige. Onze bevindingen tonen dat de top 3 van sectoren met (zeer) grote gepercipieerde tewerkstellingskansen bestaat uit de industrie/privésector, de universiteit en de overheid. Ook wanneer we opsplitsen naar gender, doctoraatsfase, wetenschapscluster en nationaliteit observeren we steeds dezelfde top 3, met uitzondering voor de biomedische en de humane wetenschappen. De top drie bij doctorandi in de biomedische wetenschappen wordt afgesloten door de ziekenhuissector in plaats van de overheid. Bij doctorandi uit de humane wetenschappen maakt de industrie/privésector plaats voor het hoger onderwijs buiten de universiteit. Deze gepercipieerde tewerkstellingskansen liggen in lijn met de sectoren waarin doctorandi het meeste interesse vertonen om

in te werken na hun doctoraat (ECOOM-Brief 36) en de sectoren waarin doctoraathouders tewerkgesteld worden (zie [PhD Careers in Flanders](#)). Kijken we naar **gender** dan liggen de bevindingen in lijn met hoe doctoraathouders doorstromen aan de universiteit en naar de niet-academische arbeidsmarkt. Zo percipiëren meer mannelijke dan vrouwelijke doctorandi (zeer) grote tewerkstellingskansen voor de *universiteit* en groeien meer mannen dan vrouwen door tot professor (ECOOM-Brief 39). Bij de niet-academische sectoren zijn er meer mannelijke dan vrouwelijke doctorandi die de kans als (zeer) groot inschatten om na het doctoraat in de *industrie/privésector* te werken, terwijl het omgekeerde geldt voor het *ziekenhuis*, het *hoger onderwijs buiten de universiteit*, *onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs* en de *non-profitsector*. Conform hiermee rapporteert ECOOM-Brief 42 dat, bij doctoraathouders die als eerste job na het doctoraat een niet-academische job hebben, meer mannelijke dan vrouwelijke doctoraathouders tewerkgesteld zijn in de privésector met O&O en meer vrouwelijke dan mannelijke doctoraathouders in het hoger onderwijs buiten de universiteit en de non-profitsector.

Wat betreft de **doctoraatsfase** stellen we enkel een verschil vast in gepercipieerde tewerkstellingskansen voor de universiteit en de onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs. Er zijn meer doctorandi in de aanvangsfase die (zeer) grote tewerkstellingskansen zien aan de *universiteit* dan in de uitvoeringsfase. Onze survey biedt geen antwoord op de vraag waarom dit zo is. Eén hypothese zou kunnen zijn dat het aandeel doctorandi dat interesse vertoont in een carrière aan de universiteit groter is in de aanvangsfase dan in de andere fases (ECOOM-Brief 36). Daarnaast bestaan er verschillende initiatieven die doctorandi informeren over de verschillende carrièremogelijkheden, zoals de [Interuniversity Job Market for Young Researchers](#) of het nieuwe VLIR-initiatief [Job Shadowing for PhD Candidates and Postdocs](#) waarin doctorandi gedurende enkele dagen kunnen proeven van een niet-academische functie. Deze initiatieven zorgen er mogelijk voor dat doctorandi niet alleen accurate informatie krijgen over de beperkte kansen op een academische carrière (ECOOM-Brief 39), maar dat ze ook een beter beeld krijgen van de waaier aan niet-academische carrièremogelijkheden (zie ECOOM-Brief 42 en [PhD Careers in Flanders](#)), waaronder ondernemerschap (zie ECOOM-Brief 23 en de [interviewreeks 'Een doctoraat en ondernemerschap'](#)). Voor *onderwijsinstellingen buiten het hoger onderwijs* zijn er meer doctorandi in de aanvangsfase dan in de afrondingsfase die de kans (zeer) groot achten om er in de toekomst te kunnen werken. We noteren geen verschillen in gepercipieerde tewerkstellingskansen tussen doctorandi in de uitvoeringsfase en doctorandi in de afrondingsfase. Wanneer we vervolgens kijken naar **wetenschapscluster** noteren we geen significante verschillen tussen doctorandi in hoe ze de tewerkstellingskansen aan de *universiteit* inschatten. Wat betreft de niet-academische sectoren liggen de percepties van doctorandi in lijn met de bevindingen van de PhD Career study. Zo ervaren meer doctorandi in de humane en de sociale wetenschappen dan in de exacte, biomedische en toegepaste wetenschappen de tewerkstellingskansen voor de *overheid*, het *hoger onderwijs buiten de universiteit* en de *non-profitsector* als (zeer) groot. Voor doctoraathouders met een niet-

academische eerste job na het doctoraat zien we dat het aandeel doctoraathouders uit de humane en de sociale wetenschappen in deze sectoren ook groter is dan het aandeel doctoraathouders uit de exacte, toegepaste en biomedische wetenschappen (ECOOM-Brief 42). Daarnaast zijn er meer doctorandi in de sociale dan de humane wetenschappen die de kans (zeer) groot achten om in een *ziekenhuis* te werken. Conform hiermee werken onder de doctoraathouders die een niet-academische job hebben meteen na het behalen van het doctoraat, meer doctoraathouders uit de sociale dan de humane wetenschappen in een ziekenhuis (ECOOM-Brief 42). Tot slot stellen we nog vast dat de kans om in de toekomst als *zelfstandige* aan de slag te gaan minder vaak als (zeer) groot wordt ervaren door doctorandi in de exacte wetenschappen dan doctorandi in de andere vier wetenschapsclusters. In termen van **nationaliteit** observeren we voornamelijk verschillen tussen Belgische doctorandi en doctorandi uit landen buiten de Europese Unie. Wanneer we kijken naar de interesses van internationale doctorandi, dan blijken zij voornamelijk interesse te hebben in een carrière buiten Vlaanderen, zowel academisch als niet-academisch (ECOOM-Brief 36). Daarnaast vereisen sommige beurzen die het mogelijk maken voor internationale doctorandi om naar Vlaanderen te komen, dat ze terug gaan werken in hun land van herkomst na het behalen van hun doctoraat. Ook om een academische positie te verwerven in het land van herkomst kan het een voorwaarde zijn dat het doctoraat in het buitenland (waaronder Vlaanderen) behaald werd. Internationale doctorandi denken bij het inschatten van de tewerkstellingskansen dan ook mogelijk aan de arbeidsmarkt buiten Vlaanderen. Deze arbeidsmarkt en economie kunnen verschillen van die in Vlaanderen, wat mogelijk leidt tot verschillen in gepercipieerde tewerkstellingskansen.

De bevindingen met betrekking tot de gepercipieerde tewerkstellingskansen bij doctorandi liggen in veel gevallen in lijn met de geobserveerde patronen van tewerkstelling bij doctoraathouders. Dit suggereert dat de gepercipieerde tewerkstellingskansen voor verschillende sectoren gerelateerd zijn aan de latere tewerkstelling in die sectoren. Longitudinaal onderzoek waarin individuen bevestigd worden tijdens en na het doctoraat kan hier meer inzicht in verschaffen en biedt zo mogelijk extra handvaten om de carrières van doctoraathouders verder te optimaliseren.

REFERENTIES

- [ECOOM-Brief 23](#) - Mortier, A., Levecque, K. & Verlinden, L. (2020). Life after... or next to the PhD: hoe doctorandi kijken naar een zelfstandig beroep. ECOOM UGent.
- [ECOOM-Brief 25](#) - Mortier, A., Levecque, K. & Debacker, N. (2020). Wat na het doctoraat? De carrièrepaden van doctoraathouders. ECOOM UGent.
- [ECOOM-Brief 31](#) - Legrand, V., Mortier, A., Levecque, K. & Wille, L. (2020). Doctorandi en hun tevredenheid met de carrièrekansen in de niet-academische sector. ECOOM UGent.
- [ECOOM-Brief 36](#) - Wille, L., Legrand, V., Levecque, K. & Mortier, A. (2021). In welke sectoren zijn doctorandi geïnteresseerd om te werken na hun doctoraat? Een blik op Vlaanderen anno 2018. ECOOM UGent.

- [ECOOM-Brief 37](#) – Mortier, A., Levecque, K., Carletto, E., & Wille, L. (2021). Hoe tevreden zijn doctorandi met hun carrièrekansen binnen de academische sector? ECOOM UGent.
- [ECOOM-Brief 39](#) - Debacker, N. (2021). Over het academische postdoctorale traject in Vlaanderen na er het doctoraat behaald te hebben. ECOOM UGent.
- [ECOOM-Brief 41](#) – Van Hecke, T., Wille, L., Levecque, K., & Mortier, A. (2022). Going for gold: Hoe schatten doctorandi de marktwaarde van een doctoraat voor de niet-academische sector in? ECOOM UGent.
- [ECOOM-Brief 42](#) – Mortier, A., Levecque, K., Wille, L. (2023). De tewerkstelling van doctoraathouders: de niet-academische sectoren in kaart gebracht. ECOOM UGent.

Disclaimer: De nieuwsbrief rapporteert resultaten van wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd door ECOOM UGent. Analyses en interpretaties zijn de verantwoordelijkheid van de auteur(s) van de nieuwsbrief, en zijn geen beleidsstandpunten van de Vlaamse Regering of van de Vlaamse overheid